

[Ž 90 (89), I]

R.

Pa - ne, tys nám bý - val ú - to - či - štěm od po - ko - le - ní do po - ko - le - ní!

Původní tónina F dur.

Ž 90 (89)

1. Dříve než se zrodily hory, (+) než povstala ze - mě a svět, * od věčnosti do věčnosti jsi ty, Bo - že! **R.**
2. Rozkazem vracíš, Bože, člo - vě - ka v prach * ♩ a pravíš: (+) „Vraťte se, smr - tel - ní - ci!“
3. Neboť tisíc let je v tvých očích (+) jako včerejší den, který mi - nul, * ♩ a jako noční hlíd - ka. **R.**
4. Našich let bývá úhrnem se - dm - de - sát, * u toho, kdo je při síle, o - sm - de - sát.
5. Většina jich je lopota a trý - zeň, * neboť rychle pomíjejí, a my od - lé - tá - me. **R.**
6. Nasyť nás brzy svou sli - tov - no - stí, * ♩ atž já sáme a radujeme se po celý ží - vot!
7. Nechť se ukáže tvým služebníkům tvoje dí - lo, * ♩ tvá sláva jejich sy - nům. **R.**